

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 30.5.2012 г.
COM(2012) 301 final

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно прилагането на общите насоки за икономическите политики на държавите членки, чиято парична единица е еврото

{SWD(2012) 301 final}

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно прилагането на общите насоки за икономическите политики на държавите членки, чиято парична единица е еврото

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 136, във връзка с член 121, параграф 2 от него,

като взе предвид препоръката на Европейската комисия[1],

като взе предвид резолюциите на Европейския парламент[2],

като взе предвид заключенията на Европейския съвет,

след консултация с Икономическия и финансов комитет,

като има предвид, че:

(1) От създаването си Еврогрупата играеше централна роля и носи специална отговорност в икономическото управление на еврозоната. Икономическата криза ясно показа тесните взаимовръзки в еврозоната, като подчерта необходимостта от предприемане на съгласувана обща политика, която да отразява силния ефект на разпространение между страните, чиято парична единица е еврото, както и от ефективни мерки за координиране на политиката, за да се реагира бързо на промените в икономическата среда.

(2) Съветът издаде специфични препоръки към всяка от държавите членки, чиято парична единица е еврото. Тези препоръки са отговор на икономическите предизвикателства на национално равнище и в същото време са ключов елемент при определянето на стабилността и растежа в еврозоната като цяло. Държавите членки, чиято парична единица е еврото, са поели също ангажимент да предприемат набор от допълнителни широкообхватни политически реформи в рамките на пакта „Евро плюс“, имащи за цел насърчаването на конкурентоспособността, стимулирането на заетостта, подпомагането на устойчивостта на публичните финанси и засилването на финансовата стабилност. На 2 март 2012 г. държавите членки, чиято парична единица е еврото, и осем други държави членки подписаха Договор за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз, чрез който се договориха да гарантират, че всички важни икономически реформи на

[1] COM (2012) 301

[2] P7_TA(2012)0048 и P7_TA(2012)0047

политиката, които планират да извършат, ще бъдат обсъдени предварително, и когато е целесъобразно, ще бъдат координирани помежду им. Предварителната координация в контекста на еврозоната чрез представянето на проектите на бюджетните планове и чрез обсъждането на големите планове за реформа на икономическа политика ще допринесе, за да се вземат предвид ефектите на разпространение от национални действия в еврозоната като цяло.

(3) Наличието на добре изградени бюджетни рамки, засилващи вътрешното бюджетно управление, е ключов елемент от доброто управление на публичните финанси и допринася за устойчивостта им в еврозоната като цяло. Държавните или правителствените ръководители на еврозоната се ангажираха през юли и октомври 2011 г. да въведат националните бюджетни рамки, предвидени в Директивата относно националните бюджетни рамки, още до края на 2012 г., т.е. преди предвидения в директивата срок, и да надхвърлят съдържащите се в нея изисквания. Освен това на 2 март 2012 г. държавите членки от еврозоната заедно с осем държави членки извън еврозоната се ангажираха с подписването на Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз да укрепват допълнително националното си управление на бюджета, по-точно чрез въвеждането на задължителни правила за бюджетното състояние на правителството, за да се постигне средносрочната цел.

(4) Осъществяването на бюджетна консолидация е основен елемент в стратегията за преодоляване на кризата в еврозоната. Фискалната рамка на ЕС позволява диференциация на темпа на консолидацията между държавите членки в зависимост от фискалното им пространство и макроикономическите им условия. Пактът за стабилност и растеж и Договорът за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз са насочени към структурните салда и затова позволяват да се вземе под внимание въздействието на икономическия цикъл и на еднократните мерки върху номиналните бюджетни салда. Оценката на ефективните действия в отговор на препоръките на Съвета относно коригирането на позициите на прекомерен дефицит се извършва в структурно изражение. Подходящият състав на консолидацията е от основно значение за повишаването на доверието в постоянния характер на консолидацията в еврозоната и за ограничаването на негативното ѝ отражение върху растежа в краткосрочен план. Приоритетно трябва да бъдат извършени благоприятстващи растежа разходи и по-специално разходи за инвестиции; в няколко държави членки от еврозоната могат да бъдат набелязани проекти за продуктивни инвестиции, при които възвръщаемостта за частните лица и за обществото би надвишила извънредно ниските лихвени проценти. Спешно са необходими реформи на дългосрочните права, най-вече в областта на здравеопазването, за да се подкрепи дългосрочната устойчивост на публичните финанси. Подходящата данъчна политика, като например изместването на данъчната тежест от труда, разширяването на данъчните основи и по-ефективните действия за борба с укриването на данъци, би могла да допринесе за консолидацията, като в същото време води до повишаване на конкурентоспособността и до създаване на по-добри условия за растеж.

(5) Стабилността и доброто функциониране на финансовата система са предпоставки за предотвратяването на „сценария на изгубеното десетилетие“ на бавен растеж в еврозоната, както и за насърчаването на доверието на инвеститорите. Понеже е необходимо допълнително намаляване на ливъриджа

на счетоводните баланси на банките, е важно да се гарантира, че то се осъществява по подходящ ред и че е съвместимо с поддържането на адекватен кредитен поток за реалната икономика. За да се противодейства на зараждащата се тенденция на финансова фрагментация, е необходим по-нататъшен напредък в интеграцията на надзорните структури и практики, както и в трансграничното управление на кризи.

(6) Систематичното отстраняване на макроикономическите дисбаланси вътре в еврозоната е от решаващо значение за устойчивия растеж и стабилността в еврозоната. Започна процес на намаляване на дисбалансите, но той трябва да бъде неизменно следван. Действията за коригиране на дисбалансите са още по-спешно необходими в страните с дефицит, където са необходими реформи, за да се подобри конкурентоспособността и да се улесни преразпределянето на ресурсите към търгуемите сектори. Същевременно страните с излишък могат да допринесат за ребалансирането чрез премахване на ненужните регулаторни и други пречки пред вътрешното търсене, пред нетъргуемите дейности и пред възможностите за инвестиции.

(7) Признаването на взаимната зависимост между държавите членки, чиято парична единица е еврото, и ползите до които стабилността на този паричен съюз може да донесе на членовете му и на останалите страни от ЕС, е предварително условие за по-нататъшното развитие на икономическия съюз. В бъдеще държавите членки, чиято парична единица е еврото, ще трябва да задълбочат интеграцията си, за да достигнат пълен Икономически и паричен съюз[3].

ПРЕПОРЪЧВА на държавите членки, чиято парична единица е еврото, да предприемат действия индивидуално и колективно, без да се накърняват компетентностите на Съвета по отношение на координацията на икономическите политики на държавите членки, но по-специално в контекста на координацията на икономическата политика в рамките на Еврогрупата, за периода 2012—2013 г., с цел:

1. Засилване на работните методи на Еврогрупата, за да може тя да поеме отговорност за общата политика в еврозоната, като реагира бързо на промените в икономическата среда, и да води координацията на икономическата политика в контекста на засилената рамка на надзор, която се прилага за държавите членки, чиято парична единица е еврото.

2. Ангажиране в истинско политическо сътрудничество в Еврогрупата чрез споделяне на информация и обсъждане на проектобюджетите и плановете за основни реформи с потенциални ефекти на разпространение върху еврозоната. Гаранции, че са предприети такива реформи, които са необходими за стабилна и солидна еврозона, включително изпълнението на препоръките, които Съветът отправи към отделните държави членки, чиято парична единица е еврото, и които наред със справянето с предизвикателствата на национално равнище имат въздействие върху еврозоната като цяло.

3. Засилване на фискалната дисциплина и на фискалните институции на национално и поднационално равнище, водещо до увеличаване на доверието на

[3] Вж. раздел 2.1 от COM (2012) 299

пазара в средносрочната и дългосрочната устойчивост на публичните финанси в еврозоната. Съгласно споразумението на държавните и правителствените ръководители от еврозоната през юли и октомври 2011 г. и от 2 март 2012 г. предварително транспониране на Директивата относно националните бюджетни рамки до края на 2012 г. и допълнително укрепване на управлението на бюджета, по-конкретно чрез въвеждане в националното законодателство на всички държави членки от еврозоната на правилата за балансиран в структурно отношение бюджет и автоматичните коригиращи механизми.

4. Осигуряване на съгласувана обща фискална позиция в еврозоната, като се преследва бюджетна консолидация, както е определено в препоръките и решенията на Съвета, в съответствие с правилата на Пакта за стабилност и растеж, които отчитат специфичните за отделните държави макрофинансови ситуации. Държавите членки, засегнати от значителни рискови премии и които могат да се увеличат, следва да ограничат отклоненията от целите за номиналното салдо дори при по-лоши от очакваните макроикономически условия; другите държави членки следва да оставят автоматичните стабилизатори да играят ролята си съгласно плана за корекции, основаващ се на структурни критерии, и да бъдат готови да преразгледат темпа на консолидация, ако макроикономическите условия се влошат допълнително. Съдържанието на държавните разходи и приходи следва да отразява влиянието върху растежа на разходните позиции и източниците на приходи. По-специално, следва да се използват всички налични бюджетни маржове, за да се насърчат публичните инвестиции в еврозоната, включително като се вземат предвид разликите между различните страни в разходите за финансиране.

5. Предприемане на действия за подобряване на функционирането и стабилността на финансовата система в еврозоната. Ускоряване на стъпките към по-интегрирана финансова архитектура, включваща банковия надзор и трансграничното разрешаване на кризи.

6. Осъществяването на структурни реформи, които наред с диференцираната фискална позиция ще насърчават систематичното отстраняване на макроикономическите дисбаланси вътре в еврозоната, включително действия на национално равнище, които отразяват специфичните за отделните страни ситуации и отчитат препоръките на Съвета към отделните държави членки, чиято парична единица е еврото.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвета
Председател